

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrta leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Občinske volitve v Šoštanju.

Komaj smo se malo oddahnili po burnih dneh volitev v celjski okrajni zastop, že so nam prihajala ravnotako razburljiva poročila iz naše lepe Šaleške doline, iz trdne narodne postojanke, iz našega slovenskega Šoštanja. Tamkaj, kjer je narodna zavest že pokazala toliko lepih sadov, tam je vzrastlo med pšenico toliko ljulike, da je skoraj zamorila vso narodno setev; toda še o pravem času so se našli umni narodni gospodarji, ki so še o pravem času populili iz narodne njive strupeno zel in ohranili narodu narodno posest — slovenski Šoštanj Slovincem.

Hud je bil boj in bojeval se je s takimi sredstvi, kakor jih dozda še nismo bili vajeni. Delalo se je že več tednov pred volitvijo. Že takrat, ko še ni vedela živa duša za razpis volitev, so že nemčurji brusili svoje pete okrog slovenskih volilcev in iskali pooblastil od kogar-sibodi, pa naj je bil dotičnik še tako trdnega narodnega prepričanja, ali pa omahljivec. Prava vojska pa se je pričela po razpisu volitev.

Dasiravno smo dobili razna poročila iz Šoštanja, ali vendar se nam je zdelo skoraj nemogoče, da bi bilo vse resnično, kar se je pisalo, ali sedaj, ko smo si ogledali bojišče, ko smo se prepričali, da je ni niti črkice v onih dopisih, ki so dohajali našemu listu in tudi drugim, izvenštajarskim listom, ki ne bi bila resnična, sedaj ko smo videli, kam dovede strast in sovraštvo človeka, sedaj pač ne bomo več molčali, temveč očitno povedali svoje mnenje onim v lice, kateri nosijo na licu in jeziku lepe, priliznjene besede, a v svojem srcu pa sovraštvo in podlost. Proč s takimi ljudmi, proč z izdajalci, proč z lopovi, ki nosijo svojo narodnost v žepu, ki zakrivajo svojo osebno nečast za narodno izdajstvo! Proč s takimi propalicami!

Žalostno ulogo Judeža Iškarijota je že igral marsikdo v našem slovenskem narodu, in dobro vemo, da ta vrsta ljudi ne bo nikdar izmrla, ali tako žalostne uloge pač še nismo videli igrati kmalu, kakor jo je igral šoštanjski župnik Ivan Govedič pri občinskih volitvah. Moč, ki se je še nedavno ponašal s svojo slovensko narodnostjo, ki se še dandanes baha, da podpira slovensko časopisje, slovensko literaturo, slovenska društva, ta človek je izdal svojo narodnost sam in porabil tudi ves svoj vpliv, da bi spravil slovenski Šoštanj v kremplje nemčurjev, onih nemčurjev, ki bi radi vtopili zadnjega šoštanjskega Slovence v žličici vode. Katoliški župnik izdaja slovenski trg v roke onim nemčurjem, katere zadržuje le še pomislek na gmotno izgubo, da ne prestopijo v luteranstvo, duhovni pastir izdaja svojo čredo požrešnim nemčurjskim volkovom, ki komaj čakajo, da bi zagospodarili s slovenskim denarjem, da bi naložili slovenskemu ljudstvu na rame svoje breme, svoje dolgove, svoje nepotrebne šole in učitelje! Župnik Govedič, župnik, ki se vzlic svojem vso častito duhovščino sramotilnemu zasebnemu življenju, ki se vzlic temu, da se je njegovo grdo omazano perilo pralo pred raznimi sodišči, in vzlic temu, da so vse te grdobije znane nje govim župljanom, se je hotel še bolj proslaviti in postaviti si krono vrh svojih „slavnih del“ z narodnim izdajstvom. Upali smo, da si vsaj

tega greha ne bo nakopal na že dovolj obremenjeni hrbet, ali motili smo se. Sam je šel na volišče ter tamkaj oddal svoj glas nemčurjskim kandidatom in ni mu še to bilo dovolj, ni mu bilo še dovolj „osvete“ za razkritje njegovih brezsravnih razmer, temveč šel je in z vsemi svojimi močmi lovil glasove za nemčurje, kar se mu je žalbog tudi večkrat posrečilo. Pa še ni bilo konca njegovemu početju.

Navadno se reče onim, ki imajo maslo na glavi, naj ne hodijo na solnce, toda Govediču je bilo zato, da se pokaže ves njegov „čedni“ značaj v najpopolnejši luči: moč je celo kandidiral v tretjem volilnem razredu! Kaj naj si torej mislimo o takem človeku? — Težko je reči pravo besedo, kajti ne smemo je, ker bi sicer imeli opravka z državnim pravdnistvom, pripomnimo pa naj samo toliko, da se celo Judež Iškarijot, izdajši svojega božjega učitelja, ni ponašal s svojim izdajstvom, temveč je šel in vzel v obupnosti nad svojim zločinom vrv in se — obesil. Kaj takega gotovo ne bo nihče pričakoval o župniku Ivanu Govediču, toda kako pravi naša pesem! — „Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada!“ — O župniku Govediču bomo pisali še marsikaj, da bo naše ljudstvo imelo pred seboj žalosten vzgled, kam privede človeka so vraštvo in strast.

Poleg župnika Ivana Govediča so glavna opora nemčurstva v Šoštanju razni Woschnaggi, oba Franza in en Hans, posebno pa zadnji. Ne bomo posegali daleč nazaj, da bi dokazovali „teutonsko“ pokolenje teh velikih „Nemcev“, saj je vsakemu znano, da še ni dolgo, kar so bili ti „Nemci“ člani slovenskih narodnih društev, in vsaj ve vsak človek, da se po njih žilah pretaka čista slovenska kri. Pa kaj se hoče, postali so kar čez noč najhujši sovražniki slovenskega naroda in sedaj porabili ves svoj vpliv, da bi pridobili Šoštanj nemčurstvu. Toda niti njim, niti raznim njihovim pomagačem iz c. kr. uradov se ni posrečilo ugrabiti slovenskega Šoštanja Slovincem. Gotovo je tudi za v bodoče največje važnosti, da si natanko ogledamo njihovo „moč“, kakor se je pokazala pri teh volitvah in konstatujemo število njihovih „podložnih“. Po najzanesljivejših podatkih se nam kaže takale slika.

Pri volitvah v III. razredu je oddalo 105 slovenskih mož glasove in 89 nasprotno mislečih. Teh 89 glasov se razdeli takole: 31 vsled komandiranja tovarne Franz Woschnagg in sinovi (uslužbenci in njih sorodniki), o 8 glasih se opravičeno trdi, da so bili za svoje glasove plačani, potem 15 zavedenih nezavednih volilcev. Ostalo bi torej še 35 glasov; od teh glasov bi pa še lahko marsikoga tej ali oni vrsti prištevali.

V II. razredu je bilo oddanih 10 glasov, med temi Ivan Govedič, upravitelj župnije Šmihelj, in Matija Brišnik, mlinar in žagar, slednji vsled pritiska prvega, o prvem smo pa že izpregovorili svojo besedo.

Prvi razred obstal je iz nasprotnih volilcev: tovarna Woschnagg, Franz Woschnagg st., Franz Woschnagg ml., Hans Woschnagg, dr. Richard Tschsch, dr. Hans Lichtenegger in Viktor Hauke. Ta sedmorica je zastopala nemško kri, nemški značaj trga Šoštanj, akoravno ni veliko destilirane nemške krvi najti v njih.

Pozabili bi bili skoraj opomniti, da v II. razredu razun Tirolca Waldla ni bilo pristnega Nemca kot nasprotnika.

Boj se torej pač ni vršil v znamenju narodnosti, saj „Nemcev“ v Šoštanju ni, ampak vršil se je, kakor pravijo Šoštanjčani, boj slovenske pameti in zavednosti proti nemčurjskemu denarju in „arovci“. O tem pa prihodnjic.

Celjske in štajarske novice.

— Promocija. V petek, dne 17. t. m. je bil na graški univerzi promoviran doktorjem prava g. Štefan Rajh. Častitamo!

— Učiteljska služba je izpraznjena na tri-razrednici v Št. Juriju ob Pesnici, okraj mariborski. Plača po tretjem krajevnem razredu, in moška učna moč dobi prosto sobo s pohištvom in kurjavo. Prošnje je vlagati do dne 30. junija 1904.

— Učiteljska služba. V današnji številki prinaša naš list razpis učiteljske službe pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu. Ker je to zadnja šola s slovenskim poukom na nemški meji in so še razmere precej ugodne, se učiteljstvo na ta razpis opozarja. Do bližnje štacije je ena in pol ure.

— Josip Vrbanija, naš domači podobar, je izdelal dva prav lična altarska lesoreza, katera predstavljata sv. brata Cirila in Metoda ter sv. Mohorja in Fortunata. Delo je naročeno za neko cerkev v Istri. Priznati moramo g. Vrbaniji, da je delo res vse hvale vredno, ter le želimo, da bi se tudi naše domače občinstvo bolj zanimalo za proizvode naših domačih ljudi. G. Vrbaniji pa odkritosrčno častitamo na njegovem lepem napredku!

— Ni dobro čez Slovence zabavljati. — Tako pravi neki kamnosek Albert Kulich v Gaberju pri Celju. Bil je včeraj obsojen na osem dni strogega zapora s postom in menda s trdim ležiščem, ker je dne 16. maja t. l. v Zöchlingovi gostilni Slovence obrekoval in rekel, da so celjski okrajni zastop slovenski osli in tatje v roke dobili. Ker je to storil iz sovraštva zoper narodnost, je bilo to dejstvo obtežilno, kakor je razsodil v drugem slučaju tudi dr. Dacar in celjsko okrožno sodišče. Zdaj bode ričet pihal, vmes pa stradal in na trdih deskah ležal, da se mu sovraštvo zoper Slovence malo ohladi, tembolj, ker je rojen Čeh iz Mlade Boleslave. Najboljše bi bilo, vse nemčurje včasih pod ključ djati, da se bodo premislili čez Slovence zabavljati.

— Godbeni koncerti so gotovo največjega pomena za obstoj in napredek naših narodnih gostiln. Opozarjali smo že svoj čas nato in danes iznova priporočamo našim gostilničarjem, da naj si na tak način zagotove obisk občinstva. V naši okolici sedaj nimamo prijetnejših prostorov, kakor so v „Skalni kleti“, kamor naše občinstvo tako rado zahaja. Dolžnost lastnice, „Delniške družbe“, bi pač bila, da tudi preskrbi svojim gostom tuptam kako glasbeno zabavo, posebno ker ji je naša „Narodna godba“ vedno na razpolago. Godbeni koncert v „Skalni kleti“ bi gotovo napolnil vse prostore do zadnjega kotička, posebno sedaj, ko občinstvo vsled hude vročine ne dela daljših izletov. Nadejamo se torej, da se bomo v kratkem razveseljevali v „Skalni kleti“ ob glasih naše „Narodne godbe“!

— Delavstvu celjske c. kr. cinkarne se bližajo hudi časi, ako se ne bo v najkrajšem času doseglo povoljno sporazumljenje med delodajalcem — državo — in pa delavstvom. Razmere, kakor so sedaj v cinkarni, so tako vne bokričoče, da bi človek mislil, da kaj takega vendar v civilizovani državi ni mogoče. Delavstvo je predložilo c. kr. ministrtvu za poljedelstvo obsežno spomenico o krivicah, katere se mu godijo pod vodstvom sedanjega vodje cinkarne, svetnika Janouša, in prišel je tudi od ministrtva odposlanec, ki naj bi preiskal celo stvar. Toda kakor je pri takih rečeh že v navadi, ni podala preiskava delavskim težnjam onega uspeha, kakor bi ga bila morala, dasi ravno se je oglasilo okrog 100 delavcev s pritožbami. Mnogo od teh se ni pustilo niti govoriti, češ da ni pritožba, kar hočejo povedati. Bili so celo slučaji, kjer se je, bodisi na ta ali oni način, delovalo na to, da bi se omilil vtis te ali one pritožbe. Odposlanec c. kr. ministrtva je pač znal dobro prati svetnika Janouša, a za ubogo delavstvo ni imel drugega kakor osorne besede. No, se je pač uresničil stari pregovor, da „vrana vrani ne izkljuje oči!“ Toda s tem še ni bil višek cele komedije dosežen, kajti smatrat moramo celo stvar za slabo uprizorjeno komedijo, s katero se je hotelo delavstvu le oči izbrisati, ne pa jim pripomoči do njih pravice. — Ko je bila preiskava končana, je dal sklicati odposlanec ministrtva delavstvo ter mu je zabil v obraz besede: „podane pritožbe so totalno zlagane!“ Ali ni to naravnost pljuvanje v obraz onemu delavstvu, ki je, zapujoč na nepristranost odposlanca ces. kr. ministrtva zaupno mu razkrilo svoje težave? Ako misli svetnik Janouš, da se bo na tak način opral, se pač prokleta moti! Prepričani bodite, g. svetnik, in vas vredni odposlanec z Dunaja, da bomo napeli vse svoje moči, da sfrčite kam drugam, kjer boste imeli morda boljšo priliko za izrabljanje delavstva, naših slovenskih delavcev pa ne boste in ne boste več pritiskali ob tla. — Še čutimo toliko moči v sebi, da vas bomo pokazali c. kr. ministrtvu v pravi luči, pa naj pride sto takih preiskovalcev z Dunaja, kakor je bil sedanji! — In videti hočemo, čegava bo končna zmaga. — Vse naše gospode poslance, posebno pa gosp. dekana Žičkarja opozarjamo, da se nujno zavzamejo z vsemi svojimi močmi za naše ubogo delavstvo! Sedaj pokažite vi, ljudski zastopniki, da ste na svojem mestu! Žalostno bi res bilo, ako bi združena akcija ne dosegla zaželjenega uspeha. Delavstvo c. kr. cinkarne pa prosimo, da naj mirno vztrpi sedanjo krizo. Sicer vemo, da so duhovi razburjeni, toda v sedanjih razmerah bi bilo vsako prenašanje škodljivo dobri stvari. Prepričani pa bodite, da ne bo dolgo, ko se bo stvar obrnila na boljše. Vztrajajte še nekaj časa in videli boste, da se bo boj končal z vašo zmago. — Treba pa je jecklene discipline med vami! Bodite močje, ki se borite za svoj pošteni obstanek! — Proč torej z medsebojno nezaupnostjo! Geslo vam bodi: vsi za enega, eden za vse! in zmaga bo gotovo vaša!

— Pojasnilo. Glede na našo notico, v kateri se pripoveduje, da je prošlo nedeljo nekdo ob kapucinskem mostu nahljil mimoidočega „Sokola“ iz delavnice črevljarja Matschega s „hajl“, nam je leta pojasnil, da se to ni zgodilo v njegovi delavnici, temveč iz stanovanja poleg delavnice, kjer je stanoval neki Schmid, s čimer bodi stvar pojasnjena, da ne bi menda kdo po krivici trpel.

— Nesreča. V soboto popoldne ste se šli kopat v Voglajno na Spodnji Hudinji dve dekleti Marija Medveš in Marija Jelenko. Po nesreči ste zašli na mesto, kjer so bila tla opolzla, in ste zdrknili v globočino. Rešiti ni bilo mogoče nobene in ste obe utonili. Trupli so prepeljali v mrtvašnico in ju potem včeraj pokopali.

— Slavnost blagoslovljenja zastave dobrnskega bralnega društva se je vršila v nedeljo ob veliki udeležbi občinstva iz dobrnske okolice in Celja. Ker nam za danes primanjkuje prostora, priobčimo obširno poročilo v prihodnji številki. Bralnemu društvu na Dobrni pa že

danes najodkritosrčneje častitamo na krasnem uspehu cele prireditve!

— Slovenska zmaga v Šoštanj. Pri občinskih volitvah v Šoštanju so zmagali Slovenci v tretjem razredu s 105 glasovi nasproti 89 nemčurskim glasovom. Izvoljeni so bili v tem razredu: gg. Fran Rajšter, Fran Švarc, Jože Novak in Ivan Vošnjak, namestnikoma pa Jakob Šip in Miha Kumer. Nemčurski kandidati so bili: župnik Ivan Govedič, dr. Hans Lichtenegger, Pavel Mack in Hans Woschnagg. Nemčurji so namreč agitirali s tem, da hočejo v tretjem razredu kandidirati samo obrtnike. No, so pač lepi ti obrtniki. „Obrt“ župnika Govediča je obče znana, dr. Lichtenegger in Hans Woschnagg sta tudi menda obrtnika? Med „nemškimi“ namestniki je kandidiral oni Galuf, ki je svoj čas imel v Celju na Bregu gostilno, v katero so zahajali izključno le Slovenci. Sedaj smo videli, kak je v resnici ta možakar. V drugem razredu, kjer je bilo vsled agitacije župnika Govediča na obeh straneh enako število glasov (10), je odločil žreb. Slovenci so kandidirali gg. Ivan Šoln, Jože Ravljen, Fran Grebenšek in dr. Fran Mayer. Nemčurski kandidatje pa so bili Franz Woschnagg jun., Hans Woschnagg, Karl Breschnigg in dr. Hans Lichtenegger. Kakor je torej videti, so ti kandidatje kar romali iz enega razreda v drugega. Žreb je odločil za Slovence in sicer so bili izžrebani gg. Ivan Šoln, Jože Ravljen in dr. Mayer, dočim je bil izmed „Nemcev“ izžreban edini dr. Lichtenegger. Kot namestnika sta bila izžrebana g. Vinko Wokau (Slovenec) in Franz Petschnigg („Nemec“). V drugem razredu je volil tudi župnik Govedič z nemčurji in njega specijelni priagitiranec mlinar Matija Brišnik. — V prvem razredu se Slovenci niso udeležili volitve in so bili torej s 7 glasovi izvoljeni „Nemci“: Filip Gande, Josef Werbnigg, Viktor Hauke in Adolf Orel (!) ter namestnika: Miha Kurnik in Mörnig Franz. Imenitno je bilo gledati one neizrečeno dolge nosove nemčurjev po žrebanju v II. razredu in blede obraz iz Celja došlega agitatorja dr. Negrija, ki je pol ure prej navduševal pred voliščem zbrano „zlato“ nemčursko šoštanjko mladino z besedami: „den Ausgang der Wahl begrüßen wir mit einem kräftigen „heil“!“ — Kakor je bilo videti, mu je „hajl“ obtičal v goltancu, posebno ker mu je „živio“ iz sto in sto grl zamašil usta.

— Nemške lumparije so v Šoštanju do segle res vrhunec vsega, kar je v tej smeri sploh mogoče. Navedemo naj samo dva slučaja, na kak nesramen način so „agitirali“ nemčurji. Slovenskega volilca Pajerja, p. d. Kaplana, sta šla v ponedeljek pred volitvami iskat dva Slovence, da bi se pogovorila z njim zaradi volitev. Na cesti jih napadejo štirje nemškutarji in odvedejo Pajerja. Napajali so ga nekje za nekim plotom toliko časa z žganjem, katerega je „gor ofral“ trdi „Nemec“, trgovec Adolf Orel, da je bil v popolni nezavesti. Tri dni so ga potem skrivali in zapirali, da ga ni bilo mogoče najti. Šele na dan volitve jim je ubežal in potem — volil s Slovenci. — Drugi slučaj: Volilec Primožič Ivan se je izgubil. Tri dni ga ni bilo nikjer, nikjer ga ni bilo mogoče najti, kajti nemčurji so ga hočeš, nočeš, moraš naložili na voz in odpeljali. Ali si je že našel pot nazaj v Šoštanj, ne vemo. Tako torej „agitirajo“ Nemci. Delalo se je pa tudi s podkupovanjem in slovenska stranka je vložila proti dvema „nemškima“ gospodoma ovadbo zaradi podkupovanja. Eden izmed teh „gospodov“ je tudi nekdanji „Sokol“ — Hans Woschnagg!

— „Rop“ imenuje „vahtarca“ pošteno slovensko zmago v Šoštanju. Da, rop, navaden rop bi bil, ako bi bili zmagali nemčurji. Slovenci niso vlačili svojih volilcev na volišče, kakor so storili to nemčurji. Slovenci niso vpijanili nasprotnih volilcev z opojnimi in omamljivimi pijanci, kakor so storili to nemčurji. Slovenci niso skrivali nasprotnih volilcev in jih pozapri za čas volitve, kakor nemčurji. Slovenci niso rabili niti enega nemškega glasu, dočim so nemčurji med svojimi volilci imeli dve tretjini Slovencev. — Bil je to pravi nemčurski roparski napad, ki pa se hvala Bogu ni posrečil in se pa tudi nikoli ne bo. Slovenska straža v Šoštanju

bode znala čuvati svoj dom pred takšnimi nemškutarskimi nesramnimi napadi.

— Zastopnik družbe „Dunav“ — Johann Stuller je bil pri občinskih volitvah v Šoštanju eden najhujših agitatorjev za nemško stranko. Znano je, da ima „Donava“ med Slovenci mnogo zavarovancev in da se vsiljujejo njeni agenti po vsem Slovenskem našem občinstvu, dasi družba niti slovenskih polic izdajati noče. Mi opozarjamo naše občinstvo na to družbo, katere pripušča svojim uslužbencem, da hujskajo in agitirajo proti Slovincem, zlasti pa opozarjamo slavno občinstvo na zastopnika te družbe Johanna Stullerja, da mu pokažejo vrata, kadar bi se prikazal v kaki slovenski hiši.

— Dr. Negri — nevarno obolet. Kakor smo izvedeli, je dr. Negri vsled silne agitacije pri volitvah v Šoštanju nevarno obolet. Po končanih volitvah raznesla se je po Šoštanju vest, da ga je kap zadela, čemur bi se pač nihče ne čudil, ki je videl, kako strastno je ta mož agitiral za nemčursko stranko — in koncem pa ta strašanski polom! Pravijo, da je tudi davčnemu nadzorniku Oplustilu izid volitve razburil močno živce. Mi bi mu svetovali, ba se poda čimprej na dopust v kakšno kopelj, ker bi se mu drugače lahko živci še bolj razburili!!

— „Gott verlässt die Deutschen nicht“ so vpili šoštanjki nemčurji pri volitvah v drugem razredu, ko je prišlo do žrebanja ter so samozavestno odklonili kompromis, ki so jim ga Slovenci ponudili. Bog pa je pravičen in zatorej ni hotel nakloniti zmage nemškutarski stranki, ki je imela med seboj velikega, velikega grešnika in pa skoraj same — renegate!

— „Nemško zmago“ so hoteli doseči šoštanjki nemčurji pri zadnjih občinskih volitvah s pomočjo „slovenskega“ župnika in slovenskih tovarniških delavcev. Med 89 volilci, ki so volili v tretjem razredu nemške kandidate jih je bilo komaj deset, ki so znali popolnoma nemški. In vendar se še najdejo norci, ki trdijo, da je Šoštanj „nemški“.

— V okraju Gornjigrad so zadnji čas pričeli prav pridno skrbeti za zboljšanje prometnih sredstev. Cesta iz Ljubnega v Luče se je začela korenito popravljati, deloma se bode novo naredila, oziroma preložila. Delo vrlo napreduje pod spretnim vodstvom gosp. Fr. Ravnikarja iz Domžal. — V Gornjemgradu delajo nov širok most iz betona, ki bode v kakih dveh do treh tednih gotov. Most dela isti podjetnik, ki je v občo zadovoljnost naredil dolg betonasti most čez Savinjo v Letušu. — Ceste v okraju se razširujejo in na mnogih krajih se ob vodi narejajo nove škarpe, ker je stare večinoma zadnja povodenj razdrila.

— Izlet za planince. O sv. Petru in Pavlu priredi „Savinska podružnica“ „Slovenskega planinskega društva“ izlet k jubilejski kapelici zraven Kocbekove koč, na Ojstrico in v Logarsko dolino. Izletniki naj tako uravnajo, da pridejo 28. t. m. zvečer v Kocbekovo koč ali vsaj do Lučke koč, oziroma do Planinšeka, kjer se tudi lahko prenočuje. — Drug dan, na praznik Sv. Petra in Pavla, se bere v kapelici sv. maša ob kaki 7—8 uri. Maševal bode preč. o. Engelbert Pollak iz Kamnika. Po maši se razidejo izletniki ali na Ojstrico in čez Škarje v Logarsko dolino, ali v Luče, ali v Bistriško dolino in v Kamnik. Oni izletniki pa, ki ne lazijo radi po strminah, prenočujejo dne 28. t. m. v Lučah ter gredo drug dan skozi Solčavo v Logarsko dolino, kjer si lahko ogledajo slap pod Rinko in druge znamenitosti. Ti so lahko v Lučah ali v Solčavi pri službi božji. Popoldan je sestanek turistov teh, ki so potovali le po dolini in onih, ki pridejo z višin, pri Piskerniku v Logarski dolini. Vsak naj pa blagovoli prej pismeno javiti svojo udeležbo na tej ali oni turi — vsaj do 23. t. m. — vodstvu „Savinske podružnice“ „Sl. pl. društva“ v Gornjem gradu, da se vse potrebno lahko ukrene. — V Kocbekovi koči bode dobiti nekaj vina in piva ter konzerve, vse drugo naj izletniki seboj vzamejo. Tudi glede kosila oz. večerje pri Piskerniku je treba prej javiti „Savinski podružnici“, da se preskrbi vse pravočasno. Izleta se udeležijo Ljubljancani, Kamničani itd. Celjske izletnike bode vodil g. Jošt, revizor — pri katerem se lahko izvedo podrobnosti.

— Gornjegrajsko učiteljsko društvo* je zborovalo v nedeljo, dne 1. maja t. l. v St. Janžu pri Korenu. Lep pomladni dan je privabil k znamenju prijatelju šolstva in učiteljstva lepo število društvenikov in nekaj gostov, med katerimi zlasti omenjamo g. Čuleka, člana celjskega učiteljskega društva. Po običajnem pozdravu in prečitaniu zapisnika zadnjega zborovanja razpravljalo se je o neki lokalni zadevi, nakar je obširno in zanimivo poročal g. Kocbek Fr. o svojem potovanju v Norimberk k šolsko higijeničnem kongresu, o ki se je vršil v prvi polovici minolega meseca. Poročevalec je potoval skozi Inomost-Monakovo-Norimberk-Draždane-Prago Linc-Solnograd Dunaj in Gradec. Z velikim zanimanjem so sledili navzočniki vestno sestavljenemu poročilu ter z burnimi hvalaklici se poročevalcu zahvalili za predavanje. O zborovanju „Zveze slovenskih štajerskih učiteljev in učiteljic“ je razpravljala g. Šijanec Ig.; nakar se sklene, da društvo tej zvezi pristopi kot član. Za „Zavezino“ zborovanje v Postojni se izvolita delegatoma g. Kocbek in g. Šijanec. Pri naslednji točki sporeda: Predlogi in nasveti — govoril je g. Praprotnik o nabiranju narodnih pesmi za Matično zbirko. Sicer je naš okraj precej dobro zastopan v tej zbirki, a vendar bi bilo še marsikaj oteji pozabljivosti. Prosil je na vzročnike, naj še zbirajo in svoje zbirke njemu pošljejo ali pa naravnost zbiravalcu g. dr. Štreklju v Gradec. Po nekaterih opazkah glede nabiranja narodopisne tvarine — katere razprave se je udeležilo mnogo članov — razmotrival je g. Armič o novem šolskem panju, ter istega razkazoval in sploh marsikaj zanimivega povedal iz čebeloreje. Za tovariša Horvateka, ki mora pretrpeti marsikatero bridko urico, ker se je potegoval za svoje kolege, se je nabralo 12 K. Po zborovanju smo v tovariškem krogu ob izborni postrežbi gostilničarja še precej časa posedeli in marsikaj preresetali.

* Vsedle preobilice gradiva se je to poročilo zakasnilo, kar se nam blagovoli oprostiti! Opomba uredništva.

— Nova doba požarne brambe v Rajhenburgu. Letos je bil izvoljen načelnikom g. Anton Kunej, posestnik in župan v Stolovniku. Prizadeva si, da uvede ter uveljavi slovensko poveljstvo in poslovanje domače požarne brambe. Razni izgovori proti temu so jalovi; kajti armadno poveljstvo nima nobenega odločujočega pomena za naše požarne brambe na domačih, slovenskih tleh. Pa saj se morajo še celo vsi častniki v zadnjem času priučiti jeziku izročnega jim moštva, milemu slovenskemu jeziku! Uverjeni smo, da g. Kunej doseže svoj namen na način, da bodejo vsi čili gasilci, in žnjimi tudi mi zadovoljni. Saj je sedanji načelnik splošno priljubljen in je kremenit značaj, kojega beseda tudi kaj izda. Na predvečer njegovega godu priredila mu je požarna bramba veličastno bakljado, pevski zbor mu je pel podoknice, in lovsko društvo mu je izkazovalo lovske časti v polni meri. To lepo priliko je uporabil g. Kunej, da je navduševal tovariše i. dr. za slovensko poveljstvo, ki boče v ponos in čast slovenskemu Rajhenburgu in slovenski požarni brambi, za kojoj napoči s tem neva doba, doba prepotrebne prerobenja. Slava slovenski požarni brambi v Rajhenburgu in njenemu vrlemu načelniku! Limberčan.

Društveno gibanje.

— Klub slovenskih kolesarjev „Celje“ ima v „Skalni kleti“ rezervirano desno kegljišče vsako soboto od 8. ure zvečer naprej. Tovariše člane opozarjamo, da se te lepe prilike ne puščajo v čim večjem številu. S kegljanjem se je pričelo v soboto 18. t. m. — Prijatelji kolesarskega kluba so dobro došli! Odbor.

— Iz Poličan. V čast sv. bratov Cirila in Metoda se priredi veselica z godbo, petjem in zabavo dne 3. julija ob 3. uri popoldne v gostilni g. Fr. Gajšeka. Za slučaj slabega vremena, bodo pokriti prostori pripravljeni.

— „Savina“, kolesarsko društvo za gornjegrajski okraj, zboruje v nedeljo, dne 10. julija t. l. v St. Janžu nad Rečico v gostilni pri Korenu, ob 3. uri popoldne po običajnem sporedu. Kolesarji in kolesarice ter sploh vsi prijatelji kolesarskega športa so dobrodošli in se tem potom vabijo na zbor. Posebna vabila se ne pošiljajo.

Pričakovati je udeležbe tudi izvenokrajnih kolesarjev. — K obilni udeležbi vabi odbor.

— Gornjegrajsko učiteljsko društvo zboruje dne 3. julija 1904 ob 10. uri popoldne na Ljubnem v šoli. — Spored: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Prečitanje zadnjega zapisnika. 3. Poročilo delegatov o „Zavezini“ zborovanju v Postojni. 4. Načrt za spisovanje krajevnih kronik. Razpravlja g. Kocbek. 5. Predlogi in nasveti. — Po zborovanju skupno kosilo, glede katerega se naj vsak udeleženec prej ko slej javi nadučitelju g. Wudlerju na Ljubnem. — Gostje dobro došli! Odbor.

Politični pregled.

— Naredba justičnega ministrstva je izšla, s katero se določa, da morajo odvetniki in odvetniški kandidatje nositi talar in baret, in sicer pri tistih sodnih opravilih, pri katerih morajo po naredbi iz leta 1897 sodniki in funkcionarji državnega pravdnitstva sodelovati samo v talarju. Za odvetnike predpisana noša je popolnoma ista, kakor jo imajo sodniki, samo naši morajo biti iz črnega bažuna.

— Prepovedani hrvatski shodi. Iz Zagreba poročajo, da je poleg skupščin v Varaždinu in Sisku prepovedana tudi skupščina za finančno samostalnost Hrvatske tudi v Grubišnem polju. Raditega je po Hrvatskem veliko razburjenje.

— Železniška stavka na Ogrskem. V soboto je bila izrečena razsodba v procesu proti železničarjem zaradi zadnjega štrajka. Obtoženci so vsi oproščeni. Drž. pravdnik je oglašil ničnostno pritožbo.

— Bolgarija in Srbija. — Bolgarski knez Ferdinand se je v petek mimo Belgrada vračal v Sofijo. To priliko je porabil srbski kralj Peter, da je osebno na kolodvoru v Resniku pozdravil kneza. Sicer je bil to le čin vljudnosti, vendar pa kaže, da so med Bolgarijo in Srbijo najboljše razmere. Pokojni kralj Milan je bil v vojski z Bolgari poražen pri Slivnici, to je bil vzrok nasprotja do Bolgarije. Tudi kralj Aleksander je bil hladen do bolgarskega vladarja. Zadnji čas pa so med vladarjema in prebivalstvom prijateljske razmere v gospodarskem in političnem oziru. — Vesti o zvezi med Srbijo, Bolgarijo in Črnogoro se vedno bolj širijo.

Rusko-japonska vojna.

Iz Tokija se uradno poroča: Zjutraj 15. t. m. se je pojavilo ob korejski morski ožini vladivostoške brodovje, obstoječe iz velikih oklopnih križark „Gromoboj“, „Rosija“ in „Rjurik“, ter napadlo naš transportni parnik „Hitahimaru“, ki se je potopil. Od posadke se jih je le malo rešilo. O parobrodu „Sadamaru“, ki je bil zadet od torped, se misli, da se je večina moštva rešila. O usodi transportne ladje „Ničumaru“ se še ničesar ne ve, najbrže so tudi ta parobrod potopili Rusi. Rusko brodovje so včeraj videli pri otoku Oki. Eskadra admirala Kamimura je včeraj odplula na široko morje, da zasleduje ruske ladje.

Iz Seula se poroča, da so pri Fuzanu tri japonske topničarke srečale štiri ruske vojne ladje. Rusi so takoj jeli streljati na topničarke, s kakšnim uspehom se še ne ve. Od tega časa ni nobenega sledu več o vladivostoški eskadri. Nihče ne ve, ali se je vrnila v Vladivostok, ali pa odplula proti Port Arturju.

Razni listi so opetovano trdili, da se je križarka „Bogatir“ v Vladivostoku ponesrečila. Sedaj pa „Novoe Vremja“ naglašja, da so vsa poročila o ponesrečenju križarke „Bogatira“ neresnična, kar dokazuje dejstvo, da je križarka 13. t. m. rešila vse moštvo nekega potapljačega se čolna in bila zato od admirala Skridlova posebno odlikovana.

Po poročilih iz Petrograda je v boju pri Vafankovu, ali kakor pravijo Japonci, pri Telisi, na ruski strani padlo 1500 mož, ujetih pa je bilo 250 mož. Trije japonski eskadroni so bili v manj nego eni uri popolnoma uničeni, v hipu, ko so poskusili obiti rusko desno krilo. Kakor se zatrjuje, so Japonci izgubili okolu 6000 mož.

Namestnik Aleksejev je 16. t. m. uradno sporočil ministru za vojno mornarico: Po poročilih podadmirala Vithefta iz Port Arturja dne

14. t. m. so vsa dela glede poprave pod poveljstvom podadmirala kneza Uhtomskega stoječih oklopnih, kakor tudi križark in torpedovk, katerim poveljuje kapitan Rejcenstejn, uspešno končana. To poročilo je važno tudi radi tega, ker je iz njega razvidno, da je knez Uhtomski še vedno v Port Arturju in da je še vedno podadmiral, dasiravno so židovske novine poročale, da je obtožen radi veleizdaje in da so ga v Petrogradu že — obesili.

Dne 14. t. m. so se Rusi umaknili šest vrst južno od Vafankova, dne 15. t. m. pa so Japonci zopet napadli. Boj je trajal cel dan. Japoncem se je posrečilo obkoliti desno rusko krilo. Bitka je prenehala, ko so se Rusi umaknili proti Vafankovu, oziroma Vafantienu. Japonci so se po hudem boju polastili kraja Telisu, severno zahodno od Fučova, sredi poti med Kaipinom in Pulantienom. Rusi imajo velike izgube, 500 mrtvih in 300 vjetnikov, a tudi Japonci imajo nad 1000 mož. Rusi so tu izgubili tudi 14 večjih in 6 manjših topov, in kakor trdijo poročila iz Tokia po vročem boju tudi en polkovni prapor. Rusi so topove napravili nerabne. Med vjetniki je tudi poveljnik 4. strelnega polka. Pri brambi ruskega prapora je padlo 30 ruskih častnikov. Ruse, kateri so imeli pri Telisu 2 in pol divizije, so Japonci skoro popolnoma obkolili. Po hudem boju so se Rusi pomaknili dalje proti severu.

Pariz 19. junija. „Echo de Paris“ poroča, da so v Petrogradu razširjene govorice, da znašajo izgube Stakelbergove armade mrtvih, ranjenih in ujetih 10.000 mož.

London 19. junija. Reut. urad poroča iz Petrograda: 110 pri Vafankovu ranjenih Rusov, med njimi 55 častnikov, je prišlo v Liaojan. — Skupna ruska izguba je 2000 mož. Stakelbergove čete korakajo sedaj proti severu. Pri Vafankovu je stalo 42 ruskih bataljonov proti 44 japonskim bataljonom, a Japonci so imeli veliko topniško premoč nad Rusi, ker so imeli nad 200 topov. Petrograjske vesti označujejo za izmišljeno vest, da bi bil Stakelberg izgubil 10.000 mož in da bi eno njegovo divizijo Japonci popolnoma uničili.

London 19. junija. „Dayli Expressu“ poročaju iz Čifu: General Kuropatkin je poslal dve diviziji proti jugu v pomoč umikajoči se Stakelbergovi armadi. A japonski general Nodzu je bližje Stakelbergovi armadi, kakor ruska pomoč. Stakelberg je baje ranjen.

Tokio 19. junija. Prevozno ladjo „Izumaru“ so Rusi potopili v sredo v bližini Ošima. Popotnike in moštvo je rešil „Gromoboj“.

Petrograd 19. junija. Ruski brzojavni agenturi brzojavljajo iz Mukdena: Kakor se poroča iz zanesljivih virov, je s potopljenima japonskima prevoznima parnikoma „Hitahimaru“ in „Sadamaru“ utonil en cel japonski pešpolk s poveljnikom in zastavo.

London 19. junija. Iz Petrograda poročajo, da se je rusko vladivostoško brodovje povrnilo v Vladivostok.

Tokio 20. junija. Rusi so v četrtek potopili japonski transportni ladji „Jagata“ in „Auzej“. Rešilo se je 37 mož. V sredo so Rusi blizu Ošime potopili transportno ladjo „Izumaru“. Moštvo je vzel „Gromoboj“ na krov. Admiral Skrydlov je torej na svojem junaškem poletu z vladivostoškimi brodovjem uničil pet japonskih ladij.

Tokio, 20. junija. (Kor. urad.) Reuterjev urad poroča: O boju pri Vafankovu se še poroča: Rusi so imeli boljše stališče, valed česar je bila večja premoč Japoncev zjednačena. Japonski general je potisnil Ruse v fučonsko dolino, ko je najprej desno, potem pa levo sovražnikovo krilo prisilil da se umakne. Japonci so se ves dan trdo vratno borili. Rusi so se upirali z veliko odločnostjo in so se pričeli umikati, ko so bili že skoro popolnoma obkoljeni. Pustili so na mestu 600 mrtvih. Levemu japonskemu krilu se je posrečilo vjeti 900 umikajočih se Rusov. Japonci so izgubili 900 mož, med katerimi je 8 častnikov mrtvih, 14 ranjenih.

Tokio, 20. junija. (Kor. urad.) Rusko vladivostoško brodovje je včeraj izginilo na višini pri Nenašisaki. Odplulo je proti severu. Ne ve se, če preži nanj na višini pri Vladivostoku brodovje admirala Kamimure. Kamimura je imel

dovolj časa, da vkljub megli pride tja. Ker se je bati, da je vladivostoško brodovje ušlo, se pojavljajo ostri napadi na Kamimuro. V občinstvu je živahno gibanje za to, da se Kamimuro na domesti z drugo osebo.

Dunaj, 20. junija. Danes je prišlo nekaj vesti o Port Arturu, a nobenih vesti ni o dogodkih v japonskem morju in o dogodkih v središču poluotoka Liaotun. Dočim so nekatera poročila trdila, da so škode, katere jo zadal Skrydlov Japoncem, manjše, nego se je prvotno trdilo, torej pod 1000 mož, se sedaj vzdržujejo vesti, da se je potopil najmanj en japonski polk, torej vsaj 3000 Japoncev.

London 20. junija. „Dayli Mail“ javlja, da se je v petek začelo v Mandžuriji veliko deževje, s čimer je končal prvi del vojne.

Loterijske številke.

Gradec, dne 18. junija 1904: 44, 3, 85, 69, 16.
Dunaj, „ „ „ „ 8 79, 50, 9 48.

Naprodaj je v Ormožu

hram z vrtom, sadovnjakom in njivo ter v okolici vinograd s hosto. — Več se poizve pri dr. J. Omulecu v Ormožu. (277) 1

Na dvorazredni ljudski šoli pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu, okr. Arvež, se bode stalno ali provizorično namestila

učiteljska služba

z dohodki po II. krajnem razredu, s prosto kurjavo in s pohištvo. — Prošnje se morajo vložiti do 10. julija t. l.

(278) 2-1

Kapun, n. kr. š. sv.

Prodajalka

poštena in izurjena v trgovini z mešanim blagom, posebno v špeceriji, se sprejme pod dobrimi pogoji. — Ponudbe pod naslovom: JAKOB JANIČ, trgovec v Žalcu pri Celju. (270) 5-1

Izučen viničar

z dobrim spričevalom, išče prične službe na kaki grajščini ali na kakem veleposestvu. Naslov pove upravništvo „Domovine“. (280) 1

Sprejme se

prodajalka

za mešano trgovino. — Vpraša se pri Florijanu Gajšku v Loki pri Žusmu. (274) 2-2

600 hektolitrov

najfinejšega vina ima naprodaj graščina Dugoselo pri Zagrebu. V kraju je železniška postaja. (275) 15-1

Izvrstan okus kave dosežete s prisošenjem

Vydrove žitne kave

POKUSITE! Vzorek dragovaino, Poštna 5 kg. pošiljka 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
vsem odjemalcem zastoj pošiljki mesečnik.

Vydrova tovarna žitne kave Praga-VIII.

Učenec za krojaško obrt

se sprejme takoj pri Jos. Zabukošku v Celju, Glavni trg št. 18. (271) 2-2

V najem se da

gostilna z ledenico, trgovina z mešanim blagom, mlin na tri tečaje, njiva s travnikom, pašnik, brez konkurence, tik okrajne ceste, oddaljeno od vsake prodajalnice dve uri, od najbližje gostilne eno uro, vse v dobrem stanu, na več let. Najemnina nizka.

Natančneje se izve pri lastniku Jožefu Cerjaku, veleposestniku v Leskovcu št. 17, pošta Rajhenburg. (268) 3-2

Prostori za stavbišča

od 2 □ m naprej, v mestnem okolišu, so na prodaj.

Kje, pove upravništvo tega lista. (267) 2-2

Vizitnice

priporoča tis'arna Dragotin Hribarja v Celju.

Salvator-balzam

(Liquor-aromatic)

Najuspešnejše domače sredstvo pri trganju (migreni), zobobolu, glavobolu, pri krču in raznih žilodčnih in črevnih boleznih ozdravi maternico, krepi vid in je v vsakem pogledu univerzalno domače zdravilo prve vrste. Cena zavoju 12 stekleničic z navodilom 5 kron, če se denar naprej pošlje na spodnji naslov.

KAŠELJ

ozdravi hitro in temeljito že od nekdanje znane domače zdravilo

trpotčev sok.

Cena stekleničici z navodilom in poštino vred, ako se denar naprej pošlje, 2 kroni 40 vinarjev.

Naslov za naročbe: (400) 24-22

Fr. Riedl-na lekarna pri Salvatorju v Varaždinu št. 104.

Pisalni stroji.

P. n.

Slavnim uradom, pisarnam, odvetnikom, notarjem, podjetnikom in trgovcem vljudno naznanjam, da sem prevzel zastopstvo za Spodnje-Stajarsko in Kranjsko

Remington Sholes pisalnih strojev

ter da imam v zalogi vse potrebščine za pisalne stroje kakor raznovrstni kancelijski in pismeni papir, barvani papir (Kohlenpapier), barvane trakove raznih znamk, za kopiranje in navadno pisavo v vseh barvah, razne barve za pisalni stroj, blazinice za barvo, priprave za zbiranje pisem itd. po originalnih tovarniških cenah proti gotovini ali po povzetju zneska. Vsa naročila za te kraje izvršuje samo moja trgovina.

Ker sem z navedenimi predmeti vedno bogato založen, lahko cenjenim odjemalcem vsikdar točno postrežem.

Z odličnim spoštovanjem

D. Hribar

trgovina knjig, papirja in pisalnih potrebščin

Celje

Štajarsko.

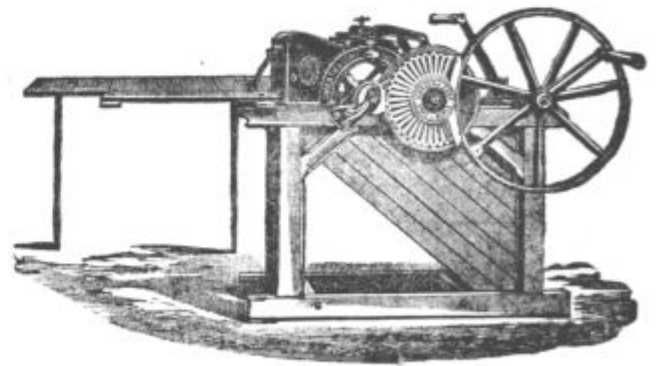
Kje?

Le pri

„Mercur-ju“

trgovina z želez-

nino, P. Majdič, se kupijo najboljši poljedelski stroji,

mlatilnice

vitelji, slamoreznice itd. Bogata zaloga **traverz** in železniških šin, železa

za vezi, cementa, vodovodnih naprav in cevi in vsakovrstnega, v železninsko stroko spadajočega blaga.

